

อิทธิพลของความเครียดในการเรียนที่มีต่อภาวะหมดไฟ
ในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: บทบาทการเป็นตัวแปรปรับของการรับรู้การสนับสนุนทางสังคม

นางสาวกนกวรรณ ศรีสองเมือง

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ)

อาจารย์ ดร.ภาสกร เทวพิพงค์

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี

อาจารย์ ดร.ภาสกร เทวพิพจน์

บทคัดย่อ

การนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษา นักวิชาการพยาบาลของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี (2) เพื่อศึกษาการเป็นตัวแทนแปรปรวนของการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ครอบครัว และบุคคลสำคัญ ที่มีต่อการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษา แพทย์ชั้นคลินิก

ประชากรคือ นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4-6 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 738 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 642 คน คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 86.99 เครื่องมือที่ใช้ (1) แบบวัดความเครียดในการเรียน (2) แบบวัดภาวะหมดไฟในการเรียน

ชยลักษณ์ของกลุ่มประชากร และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ
การถดถอยพหุแบบเชิงซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเครียดในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .656
2. การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ครอบครัว และบุคคลสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางลบกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.313, -.292 และ -.173 ตามลำดับ
3. ความเครียดในการเรียนสามารถพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และครอบครัว สามารถร่วมกันพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากบุคคลสำคัญไม่สามารถพยากรณ์ภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ไม่สามารถเป็นตัวแปรปรับระหว่างความสัมพันธ์ของความเครียดในการเรียนกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. การรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว ไม่สามารถเป็นตัวแปรปรับระหว่างความสัมพันธ์ของความเครียดในการเรียนกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. การรับรู้การสนับสนุนจากบุคคลสำคัญ สามารถเป็นตัวแปรปรับระหว่างความสัมพันธ์ของความเครียดในการเรียนกับภาวะหมดไฟในการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Influence of Academic Stress on Academic Burnout of Clinical Medical Students, Faculty of Medicine, Chiang Mai University: Moderating Role of Perceived Social Support
Author	Miss Kanokwan Srisongmueang
Degree	Master of Science (Industrial and Organizational Psychology)
Advisor	Lect. Dr. Passagorn Tevichapong

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to investigate the relationship of academic stress, perceived social supports and academic burnout in clinical medical students, (2) to study the predictive power of academic stress on academic burnout in clinical medical students and (3) to examine the moderating roles of perceived social supports from three sources including friends, family and significant others toward the relationship between academic stress and academic burnout in clinical medical students.

The population in this study was 738, 4th to 6th year, clinical level medical students, enrolled in the academic year of 2016 in Faculty of Medicine, Chiang Mai University. Six hundred and forty-two completed questionnaires were returned with a respondent rate of 86.99 percent. The research instruments consisted of (1) the perception of academic stress scale (PAS) (2) Oldenburg burnout inventory (OLBI) (3) the Multidimensional Scale of Perceived Social Support and (4) respondents' personal data. The data were analyzed using descriptive statistics and inferential statistics such as Pearson product-moment correlation coefficient, multiple regression analysis and hierarchical multiple regression analysis.

The research findings were as follows:

1. Academic stress had a significantly positive correlation with academic burnout in clinical medical students at the .01 level ($r = .656$).
2. Perceived social supports from three sources including friends, family and significant others had significantly negative correlations with academic burnout in clinical medical students at the .01 level ($r = -.313, -.292, \text{ and } -.173$, respectively).
3. Academic stress significantly predicted academic burnout in clinical medical students. ($p < .01$)
4. Perceived social supports from friends and family significantly predicted academic burnout in clinical medical students. ($p < .01$) However, perceived social supports from significant others could not significantly predict academic burnout in clinical medical students.
5. Perceived social supports from friends could not be a significant moderator in the relationship between academic stress and academic burnout in clinical medical students.
6. Perceived social supports from family could not be significantly a moderator in the relationship between academic stress and academic burnout in clinical medical students.
7. Perceived social supports from significant others was a significant moderator in the relationship between academic stress and academic burnout in clinical medical students. ($p < .01$)